

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/366029773>

IX International Scientific and Practical Conference "Actual problems of learning and teaching methods"

Conference Paper · December 2022

DOI: 10.46299/ISG/2022.2.11

CITATIONS

0

READS

23

1 author:

Uliana Kostiuszko

National Pedagogical Dragomanov University

9 PUBLICATIONS 0 CITATIONS

SEE PROFILE

Some of the authors of this publication are also working on these related projects:

Проблеми державного суверенітету в сучасному світі [View project](#)

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНЕ СПРЯМУВАННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ПОВНУ ЗАГАЛЬНУ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ» [View project](#)

International Science Group

ISG-KONF.COM

XI
INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"ACTUAL PROBLEMS OF LEARNING AND TEACHING
METHODS"

Vienna, Austria
December 06 - 09, 2022

ISBN 979-8-88831-929-1

DOI 10.46299/ISG.2022.2.11

ACTUAL PROBLEMS OF LEARNING AND TEACHING METHODS

Proceedings of the XI International Scientific and Practical Conference

Vienna, Austria
December 06 – 09, 2022

UDC 01.1

The 11th International scientific and practical conference “Actual problems of learning and teaching methods” (December 06 - 09, 2022) Vienna, Austria. International Science Group. 2022. 580 p.

ISBN – 979-8-88831-929-1

DOI – 10.46299/ISG.2022.2.11

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna Mykolaivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

35.	Баймуратов М., Кофман Б. УПРАВЛІНСЬКА ГУМАНІСТИЧНО-САМОВРЯДНА ПАРАДИГМА ЯК СТРАТЕГІЧНО-БАЗОВИЙ НАПРЯМ У ФОРМУВАННІ ТА ФУНКЦІОНУВАННІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	184
36.	Варварчук І.В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	194
37.	Вигівська А.С. БЮДЖЕТНЕ ФІНАНСУВАННЯ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ: ДОСВІД, ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	198
38.	Камінська О., Федорченко О. ДО ПИТАННЯ ПРО ПРАВОВУ КУЛЬТУРУ ПРАВООХОРОНЦІВ	201
39.	Манюк Л.П. СКАСОВНІСТЬ, МОЖЛИВІСТЬ ВІДКЛИКАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО АКТА ЯК НЕЗАМІННИЙ ПРИНЦИП АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА.	204
40.	Олексеви́ч Д.О. МІСЦЕ ІНСТИТУТУ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА В СВІТСЬКІЙ ДЕРЖАВІ УКРАЇНА	209
41.	Остафійчук Л.А., Гордєєв В.В. ПРОЦЕСУАЛЬНІ СТРОКИ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	212
42.	Пильгун Н.В., Будкевич І.І. ПРАВО НА СУДОВИЙ ЗАХИСТ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	214
43.	Пєсцов Р.Г., Мікулін В.П., Костюшко У.В., Войтюк Д.В. ІНКВІЗИЦІЙНИЙ ПРОЦЕС, ЯК ІСТОРИЧНА ФОРМА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	217
44.	Сергієнко Н.А., Григораш А.Р. ПОРЯДОК ТА УМОВИ РОЗМИТНЕННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	221

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРАВОВУ КУЛЬТУРУ ПРАВООХОРОНЦІВ

Камінська Олена,

к.і.н., доцент,

професор кафедри загальноправових та соціально-гуманітарних дисциплін
Херсонського факультету ОДУВС

Федорченко Олег,

к.і.н., завідувач кафедри

загальноправових та соціально-гуманітарних дисциплін
Херсонського факультету ОДУВС

Виховання правової культури стає особливо актуальним у часи потрясінь, які систематично переживають усі держави. Одним із найбільших, найтяжчих потрясінь є війна. Не зупиняючись на кардинальних зрушеннях у світовій та національній політиці, хочемо наголосити на одній із складових дещо менших, але також важливих. Сьогоднішні реалії України змушують переглянути існуючі наративи професійної діяльності правоохоронців. Загальне підвищення агресивності, викликане нападом росії, створює уявлення всездозволеності, виправданості помсти, «відплати тією ж монетою», а отже, і безкараності. Тому на порядку денному стоїть питання поглиблення виховання правової культури, особливо, серед майбутніх правоохоронців.

Слід почати з визначення місця правової культури у загальному соціокультурному просторі. Вчені-юристи по-різному визначають дефініцію «правової культури». Так, В. Копейчиков говорив про систему правових цінностей, що відповідають рівню досягнутого суспільством правового прогресу і відображають у правовій формі стан свободи особи та інші найважливіші соціальні цінності [1, с. 178]. В. Лемак вважає, що вона являє собою особливе юридичне багатство, що виражається у досягнутому рівні регулятивних властивостей права, нагромаджених правових цінностей, тих особливостей права, юридичної техніки, які належать до духовної культури і правового прогресу [2, с. 217]. Незважаючи на існуючі розбіжності, спільним є визнання правової культури цінністю, досягненням поколінь народу, окремим елементом культури соціуму, який «відображає рівень розвитку в суспільстві культури і права загалом» [3, с. 34].

В основі правової культури лежить визнана загальнокультурна цінність – право. Цінність – це те, що поважається людиною; це благо, якого вона намагається досягти. Відповідно, цінним може бути як духовне, так і матеріальне у будь-якій сфері життя. Цінність виступає своєрідним мірилом вищого, кращого, справедливого. Ще стародавні римляни вважали «право – мірилом добра і справедливості». Отже, такий високий статус права зумовлений «самою природою цього специфічного явища, його значенням як особливої форми суспільних відносин, місцем і роллю в соціокультурній системі суспільства» [4,

с. 20].

Друга складова дефініції – культура – посідає важливе місце у формуванні системи цінностей людини і людського суспільства взагалі. Кожна з її складових відіграє ту чи іншу функцію. І усі вони є цінними. Отже, культура є джерелом для формування людини як члена суспільства. За словами С. Сливки, «культура не існує поза людиною... Вона становить першооснову формування культури особи» [5, с. 8].

А правова культура дає можливість майбутньому правоохоронцю отримувати нові знання у сфері права, аналізувати їх, виховує повагу до людей і усвідомлення свого обов'язку щодо захисту їх прав і свобод від протиправних посягань.

Налагодження правопорядку – питання, що постає на порядку денному одразу ж по мірі звільнення українських територій, – вимагає від правоохоронців чіткого застосування правових приписів до усіх випадків і проявів правових відносин. Незалежно від особистих уподобань, правоохоронець має додержуватись вимог правової норми. Це можливо тільки за наявності глибокого усвідомлення справедливості правових приписів, необхідності і значення своєї діяльності для суспільства.

Поняття «правова культура» ми використовуємо не тільки для позначення культури окремого правоохоронця, а і для цілої професійної групи, або, навіть, суспільства. Тобто загальний стан правової культури правоохоронних органів складається з культури окремих представників цієї професії. Й усі разом вони впливають на загальний рівень культури українського народу.

Слід зауважити, що кожна юридична професія має свої специфічні особливості, які відбиваються і на професійній правовій культурі різних її представників. Більше того, в середині професійної групи рівень правової культури буде різним. Як правило, чим ближче їх діяльність пов'язана з правом, тим він (рівень) вищий. А сама культура характеризується більшою зрілістю і професіоналізмом.

Значну роль у рівні правової культури мають і моральні цінності людини: шанобливе ставлення один до одного, взаєморозуміння і співчуття.

Щодо поліцейських, то вони становлять своєрідну першу ланку у захисті прав і свобод людини і громадянина. Саме вони є першими, до кого звернуться громадяни зі своєю бідой. А отже, сучасного правоохоронця має відрізняти висока моральність, розуміння свого обов'язку і глибоке усвідомлення верховенства права. Адже війна ще раз довела, що людина, її життя, гідність, права і свободи є домінуючими соціальними цінностями нашої держави.

У сучасних умовах правова культура розвиває у майбутніх правоохоронців патріотизм, причетність до величної української нації, усвідомлене бажання захищати Вітчизну. Сумлінне виконання своїх обов'язків базується на засвоєних правових нормах, на усвідомленні виняткової корисності своєї діяльності, і взагалі цінності права для врегулювання відносин між людьми, підтриманні правопорядку в суспільстві.

Список літератури:

1. Загальна теорія держави і права / за ред. В. В. Копєйчикова. К., Юрінком, 1997. 320 с.
2. Лемак В. В. Загальна теорія держави і права. Ужгород, 2003. 251 с.
3. Савченко А. А. Соціокультурні виміри правової культури. Культура і сучасність. 2019. №1. С. 32-39
4. Павко А. Право як соціокультурний феномен. Віче. 2011. № 13. С. 20-23.
5. Сливка С. С. Юридична деонтологія: Підручник. К., Атіка, 2003. 320 с.